

Dr. Rohonczy Gyula: A gazdik gyásza

A gazdik gyásza leginkább az un. társállatok elvesztése kapcsán kerül megfogalmazásra. Társállatok főként azok az állatok, melyeket nem a gazdasági hasznukért tartunk. Ilyen pl. az akváriumi halak, a díszmadarak, rágcsálók (fehér egér, hörcsögök, tengeri malac stb.), cica, kutya, ló. Etológusok és pszichológusok leírták, hogy a társállatok a gyermekek értelmi fejlődésére pozitívan hatnak, növelhető velük a gyermekek motivációja, fokozzák a kontaktust kialakító képességet. Szellemi és testi fogyatékos gyermek fejlődése, mondható, hogy gyógyítása tekintetében a hypoterápia (a gyógylovaglás) már bizonyított, és egyre szélesebb körben alkalmazzák. Mindenki előtt ismert a vakvezető kutyák hűséges szolgálata. Idős, magukra maradt, magukba fordult, már-már depressziós embereknél egy társállat új értelmet ad az életnek. Az, hogy valakiről gondoskodni kell, hogy van kihez szólni, szinte csodát művel. Megfigyelték, hogy pl. a kutyák rendszeres sétáltatása közben új emberi kapcsolatok alakultak ki, már várták a „séta” idejét és egy idő után már kedvenc állataikról több szó esett, mint saját bajaikról. A kutya például szimulálja az ember (gazda) viselkedését, ez nem jelenti azt, hogy gondolkodik, de megért kifejezéseket, sőt belső lelki állapotot is. Mindezek érthetővé teszik azt, hogy a házi kedvenceknek az elvesztése milyen mély tragédiákat okozhatnak.

Mindenki előtt ismert, ha egy kedvencet elveszít egy gyermek (felnőtt is) azt kertjükben eltemetik, kis fejfát készítenek, ápolják a „sírt”. Ma az internet korában a világhálón létrehoztak olyan virtuális temetőt (parcella, sorok és számozott sírhelyekkel) ahova „el lehet temetni” a kedvencünket, fényképet, nekrológot lehet feltenni.

Zárásképpen szeretnék ismertetni egy „szívszorító búcsút egy igaz baráttól”: ez a történet egy hűséges, nagyon öreg, gyógyíthatatlan beteg német juhászkutya búcsújáról szól. Már néhány napja nagyon szenvedett, a gazdája internetes kapcsolatban volt sok tulajdonossal, akik ismerték a problémát és tudták, hogy a kutya szenvedésének megszüntetésére nincs más lehetőség csak az eutanázia. Amikor ez megtörtént és tudomást szereztek róla, részvétnyilvánítások sokasága érkezett. „Nézz fel este az égre, és ha majd meglátod a legfényesebb csillagot, tudod, hogy Roxy megérkezett. Aznap este sétáltunk a Duna-parton. Az égbolt üresnek tűnt, ám egyszer csak a Hold bal oldalán hirtelen felragyogott egy fényes csillag. És mi tudtuk, hogy Roxyka megérkezett.”

„Egy régi legenda szerint, ha egy kutya meghal, a túlvilág határán nyugalmat talál. Itt a Szivárvány hídon túl már nincs betegség és ismeretlen a kín és a bánat. A felhőtlen boldogságban élő kutyáknak már csak régi társuk, a gazdájuk hiányzik. Aztán egy szép napon ismerős illatokat visz a szél. Az egyik kutya megáll, fülét hegyezi, majd hirtelen elszalad. És amikor észrevesz téged, látja, hogy te érkezted, teste már reszket a vágytól. Boldogan kapaszkodtok egymásba, és te újra belenézhetsz a hűséget, mérhetetlen rajongást árasztó kutyaszemekbe. Együtt sétáltok át a Szivárvány Hídon, és soha többé nem váltok már el egymástól.

Mert volt egy kutyám, aki egyszerűen jobb emberré tett.”